شل کاله پس بيا هم

ستا په نوم

لايق زاده لايق

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم ـــــ ستا په نوم

لیکوال ـــــ لایق زاده لایق

کمپوزنګ ـــــ ارشاد خان پښتو اکېډمي پېښور

وړومبے چاپ ـــــ ۱۹۹۳ء

دویم چاپ ـــــ ۲۰۱۲ء

شمېر ـــــ ۵۰۰

بیعه ـــــ ۱۵۰ کالدارې

چاپ ځائے ـــــ ضیاء پرنټرز پېښور

د ملاوېدو درک

- یونیورسټي بک ایجنسي خېبربازار پېښور ښار
- د پښتو اکېډیمۍ د کتابونو دُکان پېښور یونیورسټي او د دې ترڅنګه د کتابونو هر لوئے دوکان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټړون

د خپلې ماشومې لور ,, زرقیش ،، په نوم چې زۀ ئې د ژوند د خوږو سره اشنا کړم او د خپلې لېونۍ مینې په نوم چې ماته ئې د اظهار چل ایزده کړو۔

لایق زاده لایق

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندګلو

- نوم :-   لایق زاده لایق
- کلی :-   مدین ، ضلع سوات
- د پېدا کېدو نېټه :-   ۱۵ جنوري ۱۹۵۹ء
- زده کړه :-

لسم :-   د هائي سکول مدین نه په کال **۱۹۷۵**ء کښې

څوارلسم :- د جهانزیب کالج سوات نه په کال ۱۹۸۰ء کښې

شپاړسم :- په سیاسیاتو کښې د کراچۍ یونیورستۍ نه په کال ۱۹۸۲ء کښې.

شپاړسم :- په پښتو کښې د پېښور یونیورستۍ نه په کال ۱۹۸۹ء کښې.

پښتو انرز :- د پېښور بورډ نه او ایل ایل بي د کراچۍ یونیورستۍ نه.

- د خوښې استاذان د سکول په زمانه کښې :-

ښاغلے میاں صاحب جان ، ښاغلے امیرزاده میاں ، خدائے بخښلے شاه زمین میاں ، ښاغلے سراج الدین او خدائے بخښلے محمد علي جان.

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په جهانزیب کالج کښې :-

پروفېسر شیر افگن، پروفېسر نور محمد او پروفېسر قادر خان

- په کراچۍ یونیورسټۍ کښې :-

ډاکټر منظور الدین احمد ، ډاکټر عادل حسین ، ډاکټر ارشد کریم او میډم تنویر۔

- د شاعرۍ ابتداء :- ۱۹۷۱ء نه
- د خوښې شاعر :-

ښاغلے امین الله خان (چې د آزاد نظم لیکلو منفرد انداز لري)

- د خوښې نثر لیکونکے :-

ښاغلے ګل افضل خان

- لیکلي کتابونه :-

1. محنت کا پهل چاپ ۱۹۷۵ء
2. ګیلې (غزلونه) // ۱۹۷۹ء
3. ویښې خوبونه (شاعري) // ۱۹۸۲ء
4. صلوعلیه وآله (نعتونه) // ۱۹۸۹ء
5. ګل بانو ظفر خان (اولسي قیصه) // ۱۹۹۰ء
6. ستا په نوم، داستاسو په لاسو کښې ۱۹۹۳ء

- ناچاپ کتابونه :

1. ماته آئینه افساني

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

2. مشکنې شعري ټولګه
3. راځئ چې بیا اوخاندو د منتخب ټوقو ټولګه
4. لېونتوب شاعري

- لیدلي ځایونه د خپل هېواد ټول ښارونه اوپه خارجي هېوادونوکښې بنکاک، سنګاپوراواندونیشیا
- دا وخت د ریډیو پاکستان پېښور سینئر پروډیوسر
- خوښه مشغله :- په قول د رحمان بابا

زۀ عاشق یم سروکار مې د ے له عشقه
نۀ خلیل نۀ داؤدزے یم نۀ مومند

لایق زاده لایق
۳۱دسمبر ۱۹۹۳

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په نوم

چې کله د حالاتو جبر او د وختونو زور زياتي زما زړلي فکر او ژوبل احساس ته د اظهار چل زده کړو نو زۀ ئې شاعر کړم. ما چې بيا هر څۀ اوليکل ستا د نوم نه مې زار کړل. زما او ستا تر مېنځه که هر څو فاصلې اوږدې دي خو د جذبو تړون د وخت فاصلې کله هم نۀ دي منلي. زۀ د خپل زړۀ په هره درزا کښې ستا احساس ژوندے ساتم.

زما هم ارمانونه شته څۀ بُت خو نۀ يم انسان يم. زړۀ لرم او داسې زړۀ چې زما نه ډېر ډېر څۀ غواړي. خو ما په دغه غوښتونو کښې ستا ارمان په ډېر ناز ساتلے دے ډېر په ناز. ځکه چې دا ارمان مقدس دے او ولې نه چې ماته ئې د ژوند تېرولو چل زده کړے دے زۀ ئې دخيال د ښائستونو سره اشنا کړے يم.

دا هم ستا له مخه زما خيال سندريز دے زما فکر الوت کولے شي. کله تا پورې او کله د مکان نه تر لامکانه پورې. که تۀ نۀ وے ستا ارمان نۀ وے نو زۀ به ډېر نيمګړے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم ـ زما سوچ به د ځان پورې محدود وو ،خو شکر دے نن زهٔ محدود نهٔ يم ـ زما دننه جهان ډېر لوئے دے ـ

زهٔ که هر څهٔ ليکم په دې خيال ئې نهٔ ليکم چې زما نوم دې په لويو ليکوالو کښې شمار شي ـ ماته دې خلق شاعر اووائي نا... باکل نه ـ زهٔ صرف دا غواړم چې زما نامه دې هم د مئينانو په لړ کښې شمار شي ـ زما دپاره دا د هر څهٔ هر څهٔ دي ـ ګني ما هم کولے شوه چې د کتاب په شروع کښې مې د څو محترمو او لوړو ليکوالو مقالې شاملې کړے وے او خپل ځان مې د روايتونو غلام کړے وے ـ خو زهٔ داسې نهٔ کوم د روايتي انداز نه تېښته کوم او ستا په نوم د خپل اظهار فېصله په هر لوستونکي پرېږدم ـ چې ايا ما د خپلې مينې حق تر کومې ادا کړے دے ـ

په درناوي
لايق زاده لايق
۳۱ دسمبر ۱۹۹۳ء

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په نوم ــــــ دويم چاپ

زما لېونۍ .... زما خيال د ے چې ستا نه به زۀ هير يم .... ځکه چې وختونو ډېر اړخونه بدل کړي دي . او هاغه د ځوانۍ خوبونه .... هاغه لېوني يادونه به تاته اوس يو خوب ښکاري . داسې خوب چې هډو تعبير نۀ لري .... خو تاته پته شته زۀ .... چې اوس هم يوازې کېنم نو هاغه لېوني وختونه مې را ياد شي .... هاغه زمونږ د کلي خړ پړ کورونه ، هاغه کچه ديوالونه هاغه د خاموشۍ ژبه د زړونو خبرې .... تاته ياد دي چې مونږ به په اخترونو کښې پير بابا له تلو .... زما بابا به ماته وئيل چې داسې نه څۀ حادثه اوشي خو زۀ د حادثو نه بې پروا وومه . ستا مور به تۀ هم منع کولې .... خو ماته ياد دي چې تا به ورته کومې کومې بهانې کولې .... ستا مور ستا په بهانو پوهيده خو تۀ وربانديې ګرانه وې . ځکه به ئې اجازت درکړو .... تاته ياد دي چې يو ځل د پير بابا د سيل ګاډي ډېره درنه جټکه خوړلې وه . هر څوک وارخطا وو .... ستا په سترګو کښې هم اوښکې وې .... او چې ما ستا د ګلابي مخ نه اوښکې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـاکولې ....نو د کلي زنانـه ؤ راتـه پټ پټ کتـل .... هغـوي د ځان سره څۀ خبرې هم کولې ....خو ....مونږ دا خبرې نۀ اوريدې .ځکه چې زمونږ د زړونو جذبو خپلې خبرې کولې .او بيا چې تۀ د پير بابا په زيارت کښې ولاړه وې دواړه سترګې دې پټې کړې وې په معصومو شونډو دې څۀ وئيل ....که هر څو زۀ ستا د مخ په تماشه ووم خو دغه دعا مې اوريده ....تا د خدائے پاک نه زۀ غوښتم او چې ما لاس دعا ته پورته کړۀ نو يوه ستا نامه مې خولې ته راغله .دغه ټولې لمحې دغه ټول يادونه زما په ذهن کښې هر وخت چورلکونه خوري.

ماته هاغه ورځ هم ياده ده چې تا يو ورځ زمونږ کره شوملې راؤړې وې .او چې زۀ دې اوليدم نو شوملې درنه په زمکه پريوتې ....تۀ اتاله ولاړه وې او د ځان سره دې پټ پټ ژړل.ځکه چې تۀ د خپلې مور نه ويريدې ....خو ....چې زما مور درله دلاسه درکړه نو تۀ په ساه شوې ....بيا تۀ تر مابنامه زمونږ کره وې.هاغه ورځ ....هاغه ټولې لمحې ماته د اختر نه کمې نۀ وې....زۀ ....چې د تيرو وختونو يوه يوه خبره يادوم نو تۀ باور اوکه نن مې هم زړۀدردونه شروع کړي....نن....ما خلق پيژني او زۀ خلق پيژنم ....د دنيا ښائستونه مې اوليدل ډيرې سترګې مې اوليدې خو زما ليونۍ....تۀ باور اوکه....

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما تر اوسه پورې په بل چا سترګې خوږې نشوې.... ما نورو سترګو له په زړهٔ کښې ځائې ورنکړو. دا غالباً چې زمونږ په هاغه جذبو کښې معصومیت وو صداقت وو.

نن چې زهٔ په خپلو ویښتو کښې سپینو ډکو ته ګورم نو دا فکر مې یوسي چې ستا په ویښتو کښې به هم سپین لګیدلي وي....تهٔ به هم لکه زما کله کله دا آئینې سره خبرې کوې....تهٔ به هم کله کله زما نامه اخلې....تهٔ به هم کله کله زما د لاس هاغه خطونه را اخلې کوم چې ما د سیاهۍ په غټ قلقم تاته لیکلي وو .تهٔ به هم لکه زما دغه ټولې نخښې ښکلوې....ځکه چې....دا هر څهٔ زما زړهٔ وائي .او لېونې تاته پته ده چې زړهٔ کله هم دروغ نهٔ وائي. که تهٔ هر څو زما نشوې خو لکه د پرون نن هم زما ټولې جذبې....زما ټول احساسات ستا په نوم دي....بیخي ستا په نوم....

ستا لېونے
لایق زاده لایق

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابتداء

په نامه د هغه رب مې ابتداء ده
چې ئې زۀ د محبت سره اشنا کړم
بیا درود په هغه لویه هستۍ وایم
چې ئې ذکر په یاسین او په طٰهٰ کړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې د اشنا کلي اشنا مې وژني
خپله پښتو خپله حيا مې وژني

ما ورته ضد په خپل خلوص نيولے
لکه منصور په دې ګناه مې وژني

چې پښتون سر مې ورته ښکته نۀ شو
حُسن مغل د ے خامخا مې وژني

چې متې راځي خولې ته د زړۀ خبره
د لېوني فکر سودا مې وژني

قاتل نظر ويره د چا نۀ کوي
په رڼا ورځ په سپين صبا مې وژني

چې د رقيب ذکر کوي لايقه
دغه اظهار دغه وينا مې وژني

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شـوګیره یـم پـه خوبونـو پسـې ګـرځم
انتظـــار یـــم ســـحرونو پســـې ګـــرځم

زۀ یـو سترے نـاقراره غـونـدې خیـال یـم
لکـه شـعر پـه لفظونـو پسـې ګـرځم

پـــه زړو لارو روان ســـلګو نیـــولے
د یـــادونو پـــه خـــاپونو پســـې ګـــرځم

د خپـل ځـان لټـون مـې کلـه پـوره نـۀ کـړو
مـودې اوشـوې پـه مخونـو پسـې ګـرځم

د اشـــنا لېـــونے فکـــر راســـره دے
ســـرګردانه منزلونـــو پســـې ګـــرځم

د احسـاس پښـې مـې تنهـا کـې شـوې لایقـه
لېـــونے یـــم ســـرابونو پســـې ګـــرځم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

خلق به څۀ وائي او څۀ نۀ وائي
دومره پوهېږم چې به ښۀ نۀ وائي

سره يُو پوهه د پښتو وطن دے
تولې خبرې څوک په خوله نۀ وائي

د خوب ليدۀ وو د ځوانۍ وختونه
اوس مې هاغه سندرې زړۀ نۀ وائي

تۀ راته اووايه د چا اومنم
سترګې دې وائي خو لېمۀ نۀ وائي

چې د دستار په قدر نۀ پوهېږي
هغه دې ځان ته پښتانۀ نۀ وائي

څنګ به رښتيا وائي هغه لايقه
د دار په سر چې څوک ته په نۀ وائي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شاته شاته ګورم هر قدم مرمه
لا د انتظار لارې څارم مرمه

حال د خپلې مینې چاته نۀ وایم
څومره لوئے طوفان زړۀ کې ساتم مرمه

ستا د ستمونو شمېر پوره نۀ شو
ګوتې د مودو راسې شمارم مرمه

څومره چې وې خولې دومره خبرې وې
زۀ چې په زړو لارو راځم مرمه

مینې په ما داسې کانې کړي دي
ځار دې شم له سترګو دم په دم مرمه

ستا خیال مې سینه پورې نیولے دے
زۀ لایق په زړۀ غمونه وړم مرمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ستا د زلفو راپه زړۀ شي فکر
لوګې لوګې شي سره لمبه شي فکر

د چا په سپين مخ الواني لوپټه
چې رايادېږي نو نغمه شي فکر

ستا د فکرونو نه اوزګار خو نۀ يم
نور به مې څۀ د ژوندانۀ شي فکر

د تورو زلفو په کړو لارو کښې
خدائے خبر څۀ شي کله څۀ شي فکر

چې د خمارو سترګو سوچ مې يوسي
اوره اودۀ نشه شي فکر

په تورو شپو کښې د هجران لائقه
چې لېونے شي نو تپه شي فکر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

زۀ چې د وخت دار ختمه تا لیدم او که نه
خپلو پردو تهولو لیدمه تا لیدم او که نه

د ځواني مرګ ارمان په قبر تر سحره پورې
زۀ چې په چغو ژړیدمه تا لیدم او که نه

د فراق توره یخه شپه کښې به شوم سپورے سپورے
درته به وړاندې اودریدمه تا لیدم او که نه

د زړۀ د تل نه راختلے لیونے اسویلے
ستا په کوڅه به تیریدمه تا لیدم او که نه

فکر مې ستا د شینکي خال نه طوافونه کول
چې په لمبو کښې سوزیدمه تا لیدم او که نه

لکه د سیوري ستا په سیوري پسې غلے غلے
لایقه هر خوا ګرځیدمه تا لیدم او که نه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راتلــه پــه مـــا راغوریــده ژړیــــده
کــه صــبریده نــهٔ صـــبریده ژړیـــده

په سپین رخسـار ئـې ګډیـدل رنګونـه
هغـــه چـــې مانـــه زاریـــده ژړیـــده

پښـــتنه پېغلـــه وه پښـــتو نیـــولې
نـــهٔ پوهیــده ښــهٔ پوهیــده ژړیــده

خـوا کښـې مـې ناسـته وه فکرونـو وړې
د خپلـــه ځانـــه شـــرمیده ژړیـــده

زمـــا د خیـــال زمـــا د ســـوچ لېـــونۍ
پـــه بـــام ولاړه خندیــــده ژړیــــده

زمـــا تصــــویر ئــــې ښــــکلوؤ لایقــــه
د هجــــر اور کښـــې ســـوزیده ژړیـــده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

خيال نيمګړے پاتې شو تصوير نيمګړے پاتې شو
نوم چې د يار راغے نو تحرير نميګړے پاتې شو

زۀ بې خوده نۀ يم ساقي راکړه لا پـه خود يمه
نوم به دې بدنام شي که تقصير نيمګړے پاتې شو

ما نه اوس تپوس د کوم ثواب د کوم ګناه کوې
خدايه ستا تقدير ته مې تدبير نميګړے پاتې شو

ما چې ورته هره شپه د ژوند شوګيره کړې وه
لاړو نن د هاغه خوب تعبير نيمګړے پاتې شو

هاغه په سينه کښې د مودو نه لېونے ارمان
ماته په سلګو کښې شو دلګير نيمګړے پاتې شو

ځکه مې لايقه اوس ارام زړګې ته نۀ راځي
حال مې د زړۀ اووې خو تفسير نيمګړے پاتې شو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بیــا پــه زړۀ مــې راوریــږې څــۀ خبــره خامخــا ده
بیـا مـې سـترګو کښـې غړیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

د فراق په توره شپه کښې د بېلتون سکښي ماښام کښې
راتـه سـېورے کیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

زمـا مینـه پخـوانۍ ده لېونتـوب مـې داسـې نـۀ وو
نـن چـې دومـره مـې یـادیږې څـۀ خبـره خامخـا ده

بیامې ګسه سترګه رپي بیامې زړۀ په واک کښې نۀ دے
نـن مـې ګلـې نـۀ هیریـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

دا چې مونږه د یو بل نه په هیڅ حال صبرید ے نۀ شو
ښـۀ پـوهیږم ښـۀ پـوهیږې څـۀ خبـره خامخـا ده

چـې لایقـه بـې صـبري دې سـبوا کیـږي نـۀ کمیـږي
دا چـې شـپه او ورځ ژړیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شور چې ورکښې شرنګ د زولنو نۀ شي
ژوند په داسې چم د لېونونۀ شي

اوښکو مې بهو له غاړې ورکړلې
خدايه چې مې مينه بې پښتو نۀ شي

څو چې هر ارمان لمبه لمبه نۀ کړې
ګرانه بندګي ده په تسبو نۀ شي

بيا چې خپل لوظونه درنه هير نۀ شي
بيا مې ارمانونه په سلګو نۀ شي

مينه جذبه غواړي لېونتوب غواړي
دا په منتونو په جرګو نۀ شي

حال ورته د زړۀ لايقه اووايه
ژوند په اشارو او کنايو نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سلګۍ سلګۍ دې کړم ارمان دې کړمه
لېونۍ مینې ښومره ګران دې کړمه

کړه وړه کړښه د شکو په سر
وخته لا جوړ نهٔ ووم چې وران دې کړمه

هېڅ پاتې نهٔ شومه ذره ذره شوم
چې کله جان کله جانان دې کړمه

زړهٔ مې په دې خبره چوي د غمه
د ځان دې نهٔ کړمه د ,,ځان،، دې کړمه

چې غلې غلې مې زړګي ته راغلې
د لېونتوب د کلي خان دې کړمه

زهٔ دې لایق د خپلې مینې نهٔ کړم
نور دې جهان کړم د جهان دې کړمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لاخــو دې زلفــې ســنګار کــړي نــهٔ دي
لالېـــوني دې پـــه دار کـــړي نـــهٔ دي

يـو ستـا ارمـان د ے چې ارمـان ئې کړمـه
نــور ارمانونــه مــې شــمار کــړي نــهٔ دي

ناصـــحه ســـتا خبـــره مـــنم ولـــې
چـا مئـين زړونـه پـه لار کـړي نـهٔ دي

لکــه چې زهٔ ئې تـول لمبــه لمبــه کـړم
داسې څـوک ,,حســن،، ازار کـړي نـهٔ دي

زړهٔ مــې اوس هــم خــوارهٔ دردونــه کـوي
تــا جــوړې غشــې پــه وار کــړي نــهٔ دي

لاد نشـــه ســـترګو خمـــار لايقـــه
د زړهٔ زخمونـــه خمـــار کـــړي نـــهٔ دي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګلـــې چـــې خنـــدل ســـلګو نيـــولې وه
وه غـــــزل غـــــزل ســـــلګو نيـــــولې وه

تېولـــه شـــپه ولاړه د کـــوټې پـــه ســـر
ســتوري ئــې شــمارل ســلګو نيــولې وه

مـــا ورتـــه حالونـــه د زړګـــي وئيـــل
دې راتـــــه ژړل ســـــلګو نيـــــولې وه

بيـــا د آئينـــې مخـــې تـــه ناســـته وه
هـــيڅ ئـــې نـــۀ وئيـــل ســـلګو نيـــولې وه

چـــوړ بـــه ئـــې کورونـــه کـــړل د شـــګونه
بيـــا ئـــې ورانـــول ســـلګو نيـــولې وه

خـــدائې خبـــر لايقـــه څـــۀ خبـــره وه
مـــا تـــه ئـــې کتـــل ســـلګو نيـــولې وه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

څو که ګلې ستا نۀ شوم د ځان نۀ شوم
ستا د لاسو کړښې شومه وران نۀ شوم

هر څو که د مينې اور ستي کړمه
ستا د تندرين حُسن عنوان نۀ شوم

,,ګل ،، کړمه وختونو خو په دشته کښې
ښکلې شوم په ښکلو باندې ګران نۀ شوم

راغلم دې زړګي ته د مودو نه پس
خيال شومه تږي شومه ارمان نۀ شوم

اوښکه شومه ستا په رخسار پرېوتم
ښۀ ده چې بل چا وته عيان نۀ شوم

زۀ لايق چې ستا په نام ياد شومه
چا وے چې په تا باندې تاوان نۀ شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اووايه وحشته ازل چرته دے
ګرانه زندګي شوه اجل چرته دے

لاره د ژوندون نوره ازغنه شوه
وايه لېونتوبه منزل چرته دے

ګله ښکلي د ټېر دي ما ليدلي دي
ستا د ښائسته ستركو بدل چرته دے

دلته په هر لور دي زولنې خورې
دلته زلفې چرته اوربل چرته دے

ستا د لېوني او سپېلني حُسن
بې لمانه داسې پاګل چرته دے

رنګ ئې چې لايقه زما مينه شي
داسې شعر چرته غزل چرته دے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې په لوظونو مې اعتبار نۀ راځي
ځکه مئين زړۀ ته قرار نۀ راځي

اخر شو وران د ښائستونو کلي
اوس لېوني په دغه لار نۀ راځي

تۀ د ګلونو تقاضې مۀ کوه
ليونۍ دلته کښې ,, بهار ، نۀ راځي

خپله ځواني مې ورته خاورې کړله
نور راله چل د انتظار نۀ راځي

زړۀ ته مې ګوره پرې شماره زخمونه
مونږ له ددې خبرو شمار نۀ راځي

لايقه مينه چې معراج ته رسي
په خوله اقرار راځي انکار نۀ راځي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګل شومه خو ګل دې د اوربل نۀ شوم
پاتې نيمه خوا شوم مکمل نۀ شوم

هر څو که ستې شومه سکارۀ شومه
ستا د لېونو سترګو کجل نۀ شوم

نور به لا ددې نه جبر څنګه وي
زۀ د هرچا خپل شومه ستا ,, خپل ،، نۀ شوم

ستا هر يو ستم ته په خندا شومه
دا مې حوصله ده چې پاګل نۀ شوم

ستا د مينې سوال چې مې قبلېږي نه
پوهه په رازونو د ازل نۀ شوم

ستا سترګې د وخت سره بدلې شوې
زۀ لايق بدل نۀ ووم بدل نۀ شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ما په شونډو راوله پېغور مې کړه
شور مې کړه په ټول کلي کښې خور مې کړه

بيا په خوږو سترګو راته اوګوره
,,ګل،، مې کړه ښائست مې کړه ,,سمسور،، مې کړه

,,خيال،، به شم د زړۀ کورته به درشمه
درد مې کړه احساس مې کړه ټکور مې کړه

لا درته کښېنم حوصله لرم
شابسې لا اور مې کړه سور اور مې کړه

پرېږده چې لمبې په رقيب بلې شي
ناز مې کړه د تورو سترګو تور مې کړه

ياد مې کړه په کلي کښې لايق مې کړه
خپل مې کړه اور بل مې کړه غمخور مې کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نیمه شپه کښې ستا یادونه سپوري سپوري
لکه راشي قیامتونه سپوري سپوري

لېوني به خنګه اوګوري یو بل ته
لور په لور دي نظرونه سپوري سپوري

د ژوندون په هره لار راپسې ګرځي
د حالاتو تندرونه سپوري سپوري

ستا د حسن د کعبې نه چاپېر چورلي
ما ښامونه سحرونه سپوري سپوري

ستا تصویر ترینه جوړېږي دا څۀ چل دې
ما زیګر چې شي رنګونه سپوري سپوري

ما خندا ته چرې نۀ پرېږدي لایقه
ناتمامه حسرتونه سپوري سپوري

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بیا په دار ختلے د ے منصور د زمانې
څومره لوے قصور د ے بې قصور د زمانې

مونږه لېونو ته د رواج زولنې ښائي
څومره لويه تېوقه ده دستور د زمانې

نن چې شو زردار نو فلسفي د زمانې شو
څوک چې تر پرونه وو ناسور د زمانې

اوس خو د بابا بچي د ننګ خبرې نۀ کوي
وخت څنګه بدل کړلو رنګ ,,سور،، د زمانې

وي که افلاطون ولې غږ کولے هيڅ نشي
څومره ډېر مجبوره وي مجبور د زمانې

مونږه د ,,امید،، د کوره نۀ اوځو لائقه
مات به شي اخر چرې غرور د زمانې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګل مې د اوربل کړه چې وږمه شمه
خور په لر او بر کښې شم نغمه شمه

خوب شه راله راشه که یریږې نه
زۀ به درته تول لېمۀ لېمۀ شمه

تۀ چې راته سم په مینه اوګورې
بیا زۀ خبر نۀ شمه چې څۀ شمه

کله کله درشم د احساس په لار
خور دې په رخسار شمه خوله شمه

ورک شم د خیالونو په رنګونو کښې
کله چې ستا خیال ته په کاتۀ شمه

ما په شونډو راوله ,,لایق،، مې کړه
پریږده چې ستي شمه لمبه شمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بنهٔ درته کتے شمه کتے نهٔ شم
ګلې لیونے یم لیونے نهٔ شم

ستا د تندرین لمبه لمبه حسن
ګرانې سپیلنے یم سپیلنے نهٔ شم

څومره ده مجبوره لیونی مینه
ستا په لوز درتلے شمه درتلے نهٔ شم

واړه اداګانې دې لتهون لتهون
ځان پکښې موندے شمه موندے نهٔ شم

زهٔ لایق پوهیږم نه چې دا ولې
ستا نه زاریدے شم زاریدے نهٔ شم

Pukhto.Net

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لا مـــې لېونتوبـــه خمـــار کـــم نـــۀ دے
لا راتـــه جهـــان صـــنم صـــنم نـــۀ دے

نـور مـې لېـونـے کـړه چـې خوشـحاله شـې
لا خـو پـوره شـوے دې ,,کـرم،، نـۀ دے

بيـا دې زړۀ لـه څـۀ راغلـۀ خفـه شـولې
لا خـــو مـــې زغملـے زور ستـم نـۀ دے

پريـــږده چـــې د زړۀ خبـــرې اولـــيکم
لا پـــه سـلګو شـوے مـې قلـم نـۀ دے

مـــا لايـــق بـــې تانـــه د ژونـــدون پـــه لار
ايخـے د بـل چـا پـه لـور قـدم نـۀ دے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په رخسار به دې راخور شم که نقاب شم
په اوربل کښې به دې ځائے شم که ګلاب شم

لېونتوب دې هسې رنګه کانې اوکړې
اول سوال شمه په خپله بيا جواب شم

ستا د زلفو خيال مې لړې لړې يوسي
زۀ چې کله نا قراره اضطراب شم

دا معراج د پاکې مينې راله بس دے
لېونۍ چې لېونو کښې دې حساب شم

زۀ لايق تر ځانه رسم کله کله
ولې خپل ځان ته په خپله زۀ حجاب شم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تــهٔ زمــا ســره پخــلا شــوې دریغــه دریغــه
په رښتیا سره ,,زما ،، شوې دریغه دریغه

ګلې تـهٔ چې ئې وعـده هـره بیګـاه کـړې
پـه رښـتیا هغـه صـبا شوې دریغـه دریغـه

چــې حــالاتو د یــو بلــه تــار پــه تــار کــړل
یــاران جمــع ســره بیــا شــوې دریغـه دریغـه

د زړګي په تاریکو کښې مې خوره شوې
تـهٔ زمـا د ژونـد رڼـا شـوې دریغـه دریغـه

سـتا د حسـن پـه لمبـو کښـې لُولـپـه شوې
زهٔ لایـق ورکـه سـودا شـوې دریغـه دریغـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ښه شم له تا صبر　　ګران دے ګلې دا صبر
ډير که مې زړۀ صبر کړو　　نۀ شو په رښتيا صبر

ستا نه صبر نۀ شومه　　نور شوم د هر چا صبر
هر صبا ستومانه وي　　ستړے د بيګا صبر

دا به مې تر کومې وي　　بيا صبر او بيا صبر
ښۀ پښتو دې اوکړله　　تۀ چې شوې له ما صبر

زۀ لايق مجبوره يم
کړم به خامخا صبر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چرتــــه زۀ درتــــه يـــادېږم او کـــه نـــه
پـــه زړګـــي دې راوريــــږم او کـــه نـــه

آئينـــه کښـــې لــږ پـــه زيـــر راتـــه اوګـــوره
چـې دې سترګو کښـې غـريـږم او کـه نـه

د هجـــران پـــه نـــاقراره تـــوره شـــپه کښـــې
درتـــه ستـپـورے سـپـورے کيـږم او کـه نـه

ستا په زړۀ کښې خو به ډېر مخونه اوسي
چرتـــه زۀ پکښـــې ځـــائيږم او کـــه نـــه

دا يـــوه خبـــره ســـپينه راتـــه اوکـــړه
خپـــل لايـــق درتـــه ښـــکاريږم او کـــه نـــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لېـــونۍ پريـــږده لېـــونۍ خبـــرې
يـــادوې ثلـــه پخـــوانۍ خبـــرې

پرېـږده چـې نـن شـو يـو تـر بلـه لـوګـے
صـــبا بـــه کيـــږي صـــبانۍ خبـــرې

لکــه د پيـــې پــه زړګـــي مـــې لګـــي
ســـتا د ښائســـت او د ځـــوانۍ خبـــرې

اخـــر د وخـــت ګردونـــو هيـــرې کړلـــې
د ادم خـــــان او درخـــــانۍ خبـــــرې

پـــه وړه خولـــه مـــزه کـــوي لايقـــه
وړې وړې د نـــــــادانۍ خبـــــــرې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نــهٔ پــوهيږم لېونتوبــه دا بــه څــهٔ شــي
چـې يـوه لحظـه مـې صـبر د زړهٔ نـهٔ شـي

زهٔ چــې هــره نامــه اخلــم نــهٔ پــوهيږم
چې د شونډو په سر راشي ستا نامه شي

نيمه شپه کښې تنهايئ کښې غلې غلې
راشي راشي زما ستر‌ګو کښې اودهٔ شي

بـې لـه تـا نـه چـې تيريـږي د زړهٔ سـره
نـاقراره ورځـې شـپې بـه څنګـه ښـهٔ شـي

چې په مخ ئې تورې زلفې راخورې شي
رڼـا ورځ لايقـه شـپه شي تـوره شـپه شـي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

که هر څو په اور ستي شومه سکارۀ شوم
ولې بيا هم فنا نۀ شومه ښکاره شوم

چې د ,,حُسن،، په رنګونوکښې دې ورک شوم
تماشه شوم د خپل ځان په ننداره شوم

ستا خوږو کتلو هسې کانې اوکړې
لېونی چې د خپل ځانه اواره شوم

زۀ د عشق منزل ته هله ورنزدې شوم
چې لوځړه شوم لمبه د تنارۀ شوم

په خپل ځان کښې مې تۀ اوليدې لائقه
زۀ چې کله و خپل ځان ته هنداره شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په سلګو سلګو شو تېر کاروان د عمر
پوره نۀ شو چرې هم ارمان د عمر

تا يوه خبره اوکړه په شا لاړې
کړو په برخه دې زما خفګان د عمر

لکه زړۀ د برېښوکې د غمه اوچوي
داسې تېر شو په تُندې دوران د عمر

په سلګو کښې مجبورې ته په خندا شوم
ما ادا کړو هسې رنګ تاوان د عمر

خلق اوس مې ليونے بولي لايقه
ما شلولے لا پخوا ګرېوان د عمر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اداګـــانې او نازونــــه يـــو پـــه دوه شـــو
بيـــا د حســـن قيامتونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

چې مې د ېره مـوده پس مخې ته راغلې
د زخمـــي زړهٔ پرهرونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

,,آئينـــه،، چې آئينــې تـــه پـــه خنـــدا شـــوه
زلزلــــې او طوفانونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

مازيګر چې په اسمان لړې خورې شوې
ارمانونـــه حســـرتونه يـــو پـــه دوه شـــو

بيـــا ســـپرلے شـــو پرهرونـــو غـــوټۍ اوکـــړې
بيـــا لايقـــه ټـــول غمونـــه يـــو پـــه دوه شـــو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دژوندون په هنګامو کښې ,,تنهائي،، راپسې ګرځي
تهمتونــه راپســې دي رســوائي راپســې ګرځـي

مــا د هــر ارمــان پــه قبــر دواړه لاس ورتــه جـوړه کـړۀ
خـو بيـا هـم لکـه د سـېوري جـدائي راپسـې ګرځـي

لېــونې ووم لېــونې يــم لا بــه نــور لېــونې کيــږم
لېــونۍ چــې ستـا يادونــه لېـوني راپســې ګرځـي

د وختونـو پـه لمبـو کښــې د حـالاتو پـه زنـدان کښــې
هـر نظر پـه مـا پسـې دے ,,خدائي،، راپسې ګرځي

زۀ د هجـر تـوره شـپه کښــې د لايـق پـه تکـل ګـرځم
وحشــتونه مــا پســې دي خاموشــي راپســې ګرځــي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زۀ د ښـکلو چـم کښـې د رسـمونو پـه دار اوخـتم
اور شـومه لمبـه شـوم د اورونـو پـه دار اوخـتم

ملا د حسرتونو مې کچه ځوانۍ کښې ماته شوه
زۀ د سـپرلي ګـل د اوربلونـو پـه دار اوخـتم

زۀ د سـتړي ژونـد پـه هـره سـتړي نـاقراره شـپه
سـتا د انتظـار د سـحرونو پـه دار اوخـتم

تـا د خلقـو وړانـدې چـې پـه مينـه راتـه اوکتـل
شـوم نظـر نظـر د نظرونـو پـه دار اوخـتم

تـا چـې د حيـا نـه ښـکته اوکتـل مسـکۍ شـولې
زۀ دې په سپين مخ کښې د رنګونو په دار اوختم

روغـو خلقـو څـۀ چـې لېونـو پـه کـاڼو اوويشـتم
زۀ لايـق چـې سـتا د قسـمونو پـه دار اوخـتم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هر صبا مې زړۀ ته راغلې هر صبا دې زړۀ ته راغلم
تا که هر څومره پردې کړم ولې بيا دې زړۀ ته راغلم

نۀ پوهيږم که پوهيږم ګلې زۀ دومره پوهيږم
چې دې اوښکې په مخ راغلې خامخا دې زړۀ ته راغلم

لاغصه شه مۀ راګوره څو رښتيا خبره اوکړه
ولې شنه شوې د خندا نه چې بيګا دې زړۀ ته راغلم

تۀ چې داسې ساه نيولې د خپل ځان په تماشه شوې
آئينې درته څۀ اووې که رښتيا دې زړۀ ته راغلم

زۀ لايق د مينې نۀ يم دا منم خو دومره اوکړه
ماد ټول عمر،، بندي،، کړه چې په غلا دې زړۀ ته راغلم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سحرونه مې لوګي کړه ماښامونه مې لمبه کړه
ستا د ياد په هر يو ثلي ارمانونه مې لمبه کړه

چې بې صبره انتظار دې راته سترګې په سلګو شو
په زړګي کښې پټ د ننه طوفانونه مې لمبه کړه

په ديوال شه را اوچته تماشه د لرې اوکړه
دا په کلي کښې چې شور دے حسرتونه مې لمبه کړه

اوس به څۀ دې کړمه ياده اوس به څۀ درته اوګورم
هر خواهش مې کړلو خاؤرې اميدونه مې لمبه کړه

چې د وخت سره بدلې کړې د وخت يارانو سترګې
بيا لايقه پښتو دا وه تېر يادونه مې لمبه کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نوره مې د زړۀ او د بېلتون خبره ګرانه شوه
ګرانه شوه اوس ډېره د ژوندون خبره ګرانه شوه

رابه شي وختونه د فکرونو کلی ګل به شي
چا وئيل پښتون ته د پاڅون خبره ګرانه شوه

راشه ليونۍ چې مې ارمان درته ښۀ اوګوري
نوره دې هر مخ کښې د لټون خبره ګرانه شوه

سترې ارمانونه ستا راتلو ته پښه نيولې دي
دا د انتظار او مېړتون خبره ګرانه شوه

ما ورته لائقه چې لاسونه جوړه کړي وي
دا د منتونو زړۀ چاؤدون خبره ګرانه شوه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستـرګې اشـنا وے خـو اشـنا دې نـۀ کـړې
ډيرې وعدې وې خو ,,ربښتيا،، دې نۀ کړې

د سـتـړې ژونـد دغـه زړۀ سـتـړې ورځـې
ګلـې زمـا وې خـو زمـا دې نـۀ کـړې

چـې پـه ژړا شـوم درتـه چغـې مـې کـړې
اوښـکې مې اوچې شوې پخلا دې نۀ کړې

تـا چـې وئيلـي وو لاهيـر مـې نـۀ دې
بـس خـو خبـرې وې صـفا دې نـۀ کـړې

لايقـه لاره کښـې د پـاکې مينـې
کـومې سـجدې وې چـې ادا دې نـۀ کـړې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستړګې دې مۀ توروه سکور به مې کړې
لمبه لمبه به مې کړې اور به مې کړې

ذکر همځولو ته زما اونۀ کړې
لېونۍ شور به مې کړې خور به مې کړې

نۀ به يم تور همېش په تور د مينې
چرته د تورو سترګو تور به مې کړې

ما ته د خلقو مخکښې مۀ راګوره
پښتنه مينه ده پېغور به مې کړې

د زړګي ويني په ارمان لائيقه
شيندم پوره به شي سمسور به مې کړې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یاد په څلي

د کال ۱۹۸۷ ء نه وړاندې

زۀ د ارمـــان پـــه ادیـــره کښـــې لټـــووم ګلونـــه
د هـــر یـــو یـــاد پـــه څلـــي رو رو خـــورووم ګلونـــه

څو محرومیانې حسرتونه راغونډ کړي دي مـا
ستـا سپـورو سڼو له ترې ناست یم جوړوم ګلونـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لېونی تا به چې خندل په مخه
ما به دې سترګو ته کتل په مخه

بېګاه مې د ېره په زړګي ورېدې
بس اسوېلي به مې کول په مخه

په زړو لارو مسوده پس راغلمه
لوظونه ستا رایادېدل په مخه

چې به زما نه مروره شولې
لکه ماشوم به مې ژړل په مخه

لایقه چا د زیارتونو کانې
په نرمو شونډو ښکلول په مخه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ډېــر څــۀ مــې اووے د ســلګو پــه ژبــه
د يــو څــو ســوۀ اســوېلو پــه ژبــه

ســتا د ښائســت قيصــه تمامــه شــوله
مــا اوريــده د بربوكــو پــه ژبــه

زۀ پوهــه نــۀ شــومه چــې څــۀ دې وئيــل
نــن د خــوږو خــوږو كتــو پــه ژبــه

د انتظــار هــره لحظــه ازغنــه
تــل دلاســه شــوه د ښــكالو پــه ژبــه

لايقــه هســې مــروره شــوله
هــر څــۀ راځــي د لبونــو پــه ژبــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نـهٔ مــې کــړې هېــره نــهٔ پخــلا لېــونیہ
شـــومه د خلقـــو د خنـــدا لېـــونیہ

چې ,,د ارمـان نـاوې،، مـې قتـل نـهٔ شي
پـــه زړو لاړو راشـــه بيـــا لېـــونیہ

زهٔ دې لاوس هــم د راتلــو پــه طمعــه
ســتورې شــمارمه تــر صــبا لېــونیہ

ســتا پــه لټـون کښــې د مـودو نـه ګـرځم
ســترګو تــه ګــورم د هــر چــا لېــونیہ

هاغـــه لايـــق يـــم راتـــه ښـــهٔ اوګـــوره
ســـتا يمــه ســتا يمــه زهٔ ســتا لېــونیہ

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تول عمر مې اوژړل په تا پسې
چا ژړلي دي دومره په چا پسې

تاته مې يو ځلې څۀ کتلي دي
ګرځي نظرونه اوس په ما پسې

تۀ چې د صبا صبا خبرې کړې
سترګې مې ړندې شوې په صبا پسې

چا وئيل خندا وي د ژړا نه پس
ما خو تل ژړلي دي ژړا پسې

دغه لايق شوک دے ورته اوګوره
ګرځي پردي ښار کښې په اشنا پسې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زړۀ مې نرے نرے خوږېږي ولې
څوک بې وفا راته يادېږي ولې

نن آئينه رانه پوښتنې کوي
سترګې دې ډکې ډکې کېږي ولې

لېونۍ ما خو دا غوښتلې نۀ وه
وختونه بې لتا تېرېږي ولې

پښتنه مينه ده پوهېږمه نه
چې راته اوګوري شرمېږي ولې

لائقه پوهه ده وړه خو نۀ ده
بيا نۀ پوهېږم نۀ پوهېږي ولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لاس د مینې راله راکړه بیا به ځې
دا زما ژوندون زما کړه بیا به ځې

ما په نیمه لار کښې داسې پاتې نکړې
ټول لوظونه دې رښتیا کړه بیا به ځې

د هجران په ناقراره تورو شپو کښې
د وصال شمعې رڼا کړه بیا به ځې

چې زما نه به اشنا صبرید ې نۀ شوې
نن مې هاغسې پخلا کړه بیا به ځې

په لایق دې تورې زلفې راخورې کړه
سترګې ښکته د هر چا کړه بیا به ځې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا ده جفا په جفاګانو پسې
زما ژړا په ژړاګانو پسې

ماته غصه دې چرې کمه نۀ شوه
بل ته خندا په خنداګانو پسې

زۀ وایم نن به خوشحالي وینمه
ستا ده سزا په سزاګانو پسې

چې هر ساعت مې زوروي قتلوي
ستا ده ادا په اداګانو پسې

لایقه واړه په سلګو کښې اوسي
هره رازو په ارزوګانو پسې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زړۀ مې لتا نه صبريدے کله شي
روح د بدنه بيليدے کله شي

هاغه خندا هاغه خوارۀ وختونه
ګلې زما نه هيريدے کله شي

زما د زړۀ په درزيدو کښې اشنا
بې لتا بل څوک اوسيدے کله شي

څوک چې زخمي شي په لمبو د حسن
په طبيبانو رغيدے کله شي

لايقه هر ښکلي ته ګورمه زۀ
سترګې په چا مې خوږيدے کله شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پټه پټه چې خندېږي لېونی
څنګه ما نه به هېرېږي لېونی

مازيګر چې نمر د غرونو پناه کېږي
بې اختياره مې يادېږي لېونی

ځواني دغه وه چې ستانه مې قربان کړه
ته به کله زما کېږي لېونی

د ېر وختونه به تر مېنځه وي تېر شوي
چې د حاله مې خبرېږي لېونی

زۀ لايق به هر ارمان درته لوګی کړم
خو که ته پرې خوشحالېږي لېونی

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اور پــه تــن مــې بلیــدلے تــا کــتے
پــه ســرو شــونډو ژړیــدلے تــا کــتے

ګریـوان څیـرې، ښـې تنهاکې پریشـانه
پــه کوڅــو کښــې زغلیــدلے تــا کــتے

ستا د مینې په خوږو باندې مـامـوره
اوښـے تــښـے ګـرځیــدلے تــا کــتے

په اشنا کلي کښې دومره نا اشنا وے
هــر یــو کــور تــه اودریــدلے تــا کــتے

زۀ لایـق د هـاغــه ورځــې پــه ارمـان یـم
پــه لمبــو کښــې ســوزیدلے تــا کــتے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سترګې دې لمبه کړه زما سترګو ته
مه ګوره اشنا د دنيا سترګو ته

زار د هاغه پېغلې د پړونې شم
تېر چې کړي ټول عمر د چا سترګو ته

ما ته لېونی د صبر مه وايه
ما نه ده ښودلې خندا سترګو ته

خېر دے که رندې شي پروا نه لرم
دا سترګې به سترګې وي ستا سترګو ته

زړه چې د مئينو په لمبو سوزي
وي لايقه ټوله ګناه سترګو ته

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چرته زۀ چرته خندا توبه توبه
چرته تۀ چرته وفا توبه توبه

په دنیا ئې تصور کولے نۀ شم
لا جنت ستا نه جدا توبه توبه

دغه سر دے چې مې تا ته ښکته کړے
دا په در کښې د بل چا توبه توبه

بس قیامت وي د زړګي کلي ته راشي
هر یو یاد د خوږ اشنا توبه توبه

لایق ستا په ذکر تل قرار موندلے
په دې خوله بله وېنا توبه توبه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دا چې په ژبه د هر چا قيصه ده
دغه نيمګړې شان زما قيصه ده

چې په وئيلو مې تمامه نۀ کړه
څومره خوږه د بې وفا قيصه ده

د چا يادونه دي او زۀ ملګرو
زما د ستړي عمر دا قيصه ده

چې مې ارمان پکښې قرار لټوي
هغه قيصه مې د اشنا قيصه ده

لائقه مۀ غواړه وفا د ښکلو
دا له ازله نيمه خوا قيصه ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

څو نيمګړي حسرتونه دي او زۀ يم
دروغجنې ستا لوظونه دي او زۀ يم

د فراق په ناقراره توره شپه کښې
تنهائي ده ستا يادونه دي او زۀ يم

د خپل ستړي ژوندون څۀ به درته وايم
ناتمامه ارمانونه دي او زۀ يم

د تول کلي نظرونه راپسې دي
تهمتونه پېغورونه دي او زۀ يم

د دروغو تسليانې دي لائيقه
رباعيانې غزلونه دي او زۀ يم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مـهٔ راځـه خيـالونو کښې مې مـهٔ راځـه
نـوره پـه فکرونـو کښـې مـې مـهٔ راځـه

داسـې نـه رسـوا شـې زهٔ يريږمـه
ګلـې پـه خوبونـو کښـې مـې مـهٔ راځـه

دلتـه پابنـدي ده پـه سـوچونو هـم
خياله په شعرونو کښې مې مهٔ راځه

لارې چـې رواج درتـه نيـولې دي
مهٔ راځه سوچونو کښې مې مهٔ راځه

زهٔ لايـق دې نـوم اخسـتې نـهٔ شـمه
ګرانـې فريـادونو کښـې مـې مـهٔ راځـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

وختــــه د اشـــنا حالونـــه اووايـــه
ماتـــه نااشـــنا حالونـــه اووايـــه

ځـه د سـحر بـاده چـې ايسـار نـۀ شـې
ګلـــې تـــه زمـــا حالونـــه اووايـــه

دا چـــې نـــۀ صـــبريږم نـــۀ رغيږمـــه
ټـــول ورتـــه ربښـــتيا حالونـــه اووايـــه

ښـــکل ئـــې دواړه شـــونډې انارونـــه کـــړه
بيـــا ورتـــه د ,,بيـــا ،، حالونـــه اووايـــه

زلفې په سپين مخ چې ئې خورې نۀ کړې
شـــپو تـــه د صـــبا حالونـــه اووايـــه

ګـوره کـه ئـې يـاد شـمه پـه هيـره کښـې
تـــۀ ورتـــه د ,,چـــا ،، حالونـــه اووايـــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

چې دې وينمه درزيږي زما زړۀ
چې دې نۀ وينم نړيږي زما زړۀ

ليونے دے رانه نور څۀ نور څۀ غواړي
په ښودنو نۀ پوهيږي زما زړۀ

که هر څو مره قسمونه ورله ورکړم
ګلې ستا نه نۀ صبريږي زما زړۀ

ځواني تېوله مې په ,,طمع،، شوله تيره
د هجران په اور سوزيږي زما زړۀ

زما زړۀ جوړې زما نۀ دے لايقه
په غټ سترګې چې نازيږي زما زړۀ

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زلفــې دې پــه مــخ خــورې ورې لګــي
ګرانــې راتــه دغــه ورځــې شــپې لګــي

بيــا ئــې جــوړ رقيــب ســره خنــدلي دي
بيــا مــې پــه زړګــي ارې ارې لګــي

خدائے خبــر چــې ولــې د ژوندون پــه لار
ځــان راتــه بــې څوکــه بــې اسرې لګــي

ســتا د مــخ رنګونــه قيامتونــه کــړي
څکــه دې پــه مــا خــوږې خيــرې لګــي

زړهٔ تــه مــې لايقــه بيــا راغلــې ده
بيــا راتــه ماحول مصرعې مصرعې لګــي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا چې اوربل په ورو ځو خور اولګي
زما د زړهٔ په دنيا اور اولګي

هر چا ته خاندي خو لمبه هله شي
چې ئې نظر زما په لور اولګي

تهٔ دې زما په نوم بدنامه نهٔ شې
په ما دې ستا د مينې ،،تور ،، اولګي

لېونی زهٔ دې هيرولې نهٔ شم
سر په تخته که مې د ګور اولګي

لائيقه نهٔ پريږدې چې مونږ مينې ته
تور دې په دغه خلقو نور اولګي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بې له تانه که دنيا وي دنيا مۀ شه
بيله ستا که مې خندا وي خندا مۀ شه

چې ديدن د دوه مئينو په کښې کيږي
هاغه شپې له که صبا وي صبا مۀ شه

چې ډيوې په کښې د مينې بلې نۀ شي
تور لحد که مې رڼا وي رڼا مۀ شه

چې خوشبو ورکښې د يار د زلفو نۀ وي
د ګلونو که ښکلا وي ښکلا مۀ شه

بې له ياره چې تيريږي مې لايقه
هاغه عمر که سوا وي سوا مۀ شه

Pukhto.Net

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پرېــږده پرېــږده چــې ژړېــږم پــروا نشـــته
ستا په عشق کښې دې سوزيږم پروا نشته

چــې نامــه راســره ســتا وي خفــه نــۀ يــم
چــم پــه چــم دې رســوا کېــږم پــروا نشـــته

ســتا پــه شــونډو دې نــرۍ مسـکا خــوره وي
زۀ دې ژاړم نـــۀ صــــبريږم پـــروا نشـــــته

ســتا د حســن پــه وطــن کښــې دې ســپرلے وي
زۀ دې مـــړاوے ګـــل رژېـــږم پـــروا نشـــته

چـــا تپـــوس مـــې د حـــال اونکـــړو لايقـــه
ځـــان لـــه ســـوزم لمبـــه کيـــږم پـــروا نشـــته

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دروغجنې ستا په څڼه رانه ګیله ده
دا ستم جبر ده کوم ګناه صله ده

خیر دے ته په جفا ګانو ټینګه اوسه
زهٔ پښتون یم زما لویه حوصله ده

بې له تا نه د بل چا مخ ته نهٔ ګورم
ګلې دا مې د ټول عمر فیصله ده

د یادونو سره خاندم کله ژاړم
د یار غمه څومره ښکلې مشغله ده

زهٔ لایق د ویرې غږ کولے نهٔ شم
هر نظر ئې یوه نوې زلزله ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په زړۀ دې څـۀ دې ښـۀ پوهيږمـه زۀ
ځکـه چې زړۀ کښې دې اوسيږمه زۀ

پـه کومـه ورځې چې دې اونـۀ وينم
پـه اور سـوزيږم لمبـه کيږمـه زۀ

ښۀ راتـه اوګوره چې سود مې اوشي
د مـودو تـږې نـۀ مړيږمـه زۀ

دا مـې وعـده ده د پښـتو لېـونې
تانـه بـه ټـول عمـر زاريږمـه زۀ

پـه ,,غټـو سترګو،، چې خوږنه کوي
لائقـه څنګـه بـه رغيږمـه زۀ

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تـا جـوړې ګرانـې کـړې زمـا خبـرې
کــوې اشــنا چــې نااشــنا خبــرې

مالــه ئــې څــۀ تـا لــه ئــې درکـړې
پریـــږده جانانـــه د دنیـــا خبـــرې

اور مــې بلیـــږي پـــه زړګــي لیــونۍ
تـۀ چـې کـړې ماتـه د بـل چـا خبـرې

زۀ بــه د ژونــد پــه خــوږو پوهــه شــمه
تــا کــه ایــزده کــړې د وفــا خبــرې

لایقــه څــو بــه مینــه پټــه ســاتې
لاړې وختونــو کـــړې رســوا خبـــرې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ډېوې پکښې د مينې رڼا نۀ شي
هغه شپه دې تر قيامته صبا نۀ شي

رسوائي د محبت اصل معراج دے
څۀ وي مينه چې په چم کښې رسوا نۀ شي

بس يو تاته زما سترګې ښکته کيږي
بې له تا دا سجده بل ته روا نۀ شي

که هر څومره ښکلې ډېر دي په دنيا کښې
تسلي مې په بل مخ د دنيا نۀ شي

لائق ستا په سوچ او فکر کښې اوسېږم
بې له دې دې زما بله سودا نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا د زلفانو هر یو ول لټووم
دلته زړګې دلته ګوګل لټووم

د ژوند په لاره د یارانو پاتې
تشو خاپونو کښې منزل لټووم

هر چا حلال کړم په چاړهٔ د خلوص
بیا هم یاران لټووم خپل لټووم

چې مې د ژوند په فلسفو پوهه کړي
څوک رهنما لټووم مل لټووم

لایقه ګورم چې په زیرګلې ته
زهٔ ئې په سترګو کښې غزل لټووم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راغلـه مـې زړګـي تـه مېلمنـه شـوله
مینـــه پښتـــتنه وه پښتـــتنه شـــوله

لاړه د زړۀ تـــل تـــه پـــه مـــزه مـــزه
اوښـــکه د ارمـــان څـومره درنـه شـوله

راغلـه مې تر څنګـه پښـه نیـولې شـوه
خـدائے خبـر چې ولـې پـه سـتنه شـوله

ګرانـــې د دنیـــا نـــورې اســـانې شـــوې
ګرانــه لېــونی شــوه زمــا نـۀ شــوله

حســـن چـــې لایقــه بـــې پـــردې شـــولو
مینـــه بـــې عنوانـــه افســـانه شـــوله

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې زۀ ښکلي چرته وينم ستا لوظونه مې رایاد شي
خپله مينه شي رایاده ستا ظلمونه مې رایاد شي

مخامخ چې کله راشي نو غمونه کډې اوکړي
خو چې کله شم يواځې چنارونه مې رایاد شي

هره ورځ چې مازيګر شي د شفق لمنې سرې شي
د ځوانۍ فکر مې يوسي تېر وختونه مې رایاد شي

تۀ چې وائې سپرلے راشي زۀ به هم کخيري راشم
ستا په طمعه ډېر تېر شوي بهارونه مې رایاد شي

ستا خالونو ته چې ګورم عجيبه فکر مې يوسي
د احساس په هره ساه کښې پرهرونه مې رایاد شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زۀ لېـــونے يمــه دنيــا بــه څــۀ کــړم
ښــکلي بـه څـۀ کړمـه وفـا بـه څـۀ کـړم

چـــې دې زمـــا اشـــنا زمـــا نـــۀ کړلـــو
خوار شي نصيبه نور په تا بـه څـۀ کـړم

زۀ د مـــــودو نـــــه د ژړلـــــو عــــادت
دغسـتې خـوښ يمـه خنـدا بـه څـۀ کـړم

چـې مـې تـول عمـر پـه لمبـو سـوزوي
داسې ښائست داسې ښکلا به څۀ کړم

چـې ئـې اشـنا سـترګې بـدلې کړلـې
لايقـه داسـې رنـګ اشـنا بـه څـۀ کـړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې کله کله ستا تصوير ته خاندم
دا لکه ګلې خپل تقدير ته خاندم

چې مو تر مينځه لکه غر ولاړ دے
دغه پښتون بېدار ضمير ته خاندم

څه مې غوختل او شوله څه راپېښنه
چې شم يوائې خپل تدبير ته خاندم

ستا د نامې په تذکرو ماموره
د ليوني زړګي جاګير ته خاندم

چې مې لايق د خپلې مينې ګنې
د ناقراره خوب تعبير ته خاندم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ازادو نظمونو برخه

چنارونه

دومره غرور دې په ځوانۍ مه کوه
ځکه چې تندر په ,, چنار ،، پريوځي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه

که هر څومره دې پرده کړم
تا پښتو خپله پوره کړه
ولې هر ماښام چې راغې
زۀ شوم اوښکه ناقراره
ستا د زړۀ د لورې راغلم
په بڼو کښې دې بانډه شوم
په رخسار باندې دې خور شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر

تۀ که د ہره لرې لاړې
مرادونه دې پوره شول
زۀ دې پرېښودم يواځې
په تېرۀ چاړۀ د صبر
هر ارمان حلاله وومه
خو بيا هم چې کله کله
زۀ يواځې چرته کېنم
ستا تصوير مخې ته کېږدم
په ورو ورو سلګو کښې
ناقراره اسوېلو کښې
ورته د ہرې ګيلې اوکړم
,, تصوير ،، غلے غلے خاندي
څۀ خبره کول غواړي
ولې هېڅ وئيلے نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

هره ورځې قسم اوخورم
ستا د مینې نه توبه کړم
معصوم زړهٔ په منتونو
غلې غلې دلاسه کړم
خو چې سترګې مازیګر شي
د ماښام ناوې ودېږي
ستا خوارهٔ خوارهٔ یادونه
مې د زړهٔ نه راچاپېر شي
په سکنې سکنې ماښام کښې
د هر چا نه لرې لاړ شم
د خورو اوبو په غاړه
د ,,چنار،، د ونې لاندې
یک تنها سلګو نیولې
ګلې سر په زنګون کېږدم
تر سحره پورې ژاړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

زۀ پوهيږم زما مينې
تۀ به هم داسې سوزيږې
لکه زۀ چې مودې اوشوې
لمبه کيږم ايره کيږ
تۀ به هم زما په لورې
راتلۀ غواړې کاتۀ غواړې
خو مونږ دواړه يُو مجبوره
ستا رواج لاره نيولې
زۀ ,, پښتو ،، سره په جنګ يم
ته نن ماتې زولنې کړه
رواجونه تار په تار کړه
زۀ به خپله پښتو پريږدم
ته په تورو تورو شپو کښې
د هر چا نه پټه پټه
راله غلې غلې راشه
زۀ به ځان درته لېمۀ کړم
تۀ د سترې خوب په شانتې
په لېمو کښې مې اودۀ شه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره

کله کله تنهايي کښې
د احساس کلي ته راشي
راته اوګورې مسکې شي
درته سم کتلې نشم
راته سم کتلې نۀ شي
څۀ خبره کول غواړې
څۀ خبره کول غواړم
ولې هيڅ وئيلې نۀ شو
ښۀ پوهيږې چې دا ولې
ښۀ پوهيږم چې دا ولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګونه

Pukhto.Net

د سحر یخو بادونو
ډلې ډلې ورله ورشئ
په سپین مخ ئې تورې زلفې
په مزه مزه خورې کړئ
په بدن ئې خوشبويانې
د سحر خورې ورې کړئ
بیا ئې دوارہ شونډې ښکل کړئ
خو چې ویښه درنه نۀ شي
لا به خوب ئې پوره نۀ وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا به سترې وي تر اوسه
تاسو غوږ کېښې ورته رو رو
د مئين خبره اوکړئ
دا به خوب کېښې په خندا شي
تاسو ټول ترې غلي غلي
د خندا رنګونه پټ کړئ
بيا زمونږ کلي ته راشئ
دا رنګونه هره خوا کېښې
د خوشبو غوندې خوارهٔ کړئ
چې زمونږه ليونتوب هم
د قرار خبرې زده کړي
په سکون ځرته اودهٔ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

تهٔ چې وائې ما کړه هیره
زما هم دغه ارمان دے
چې د زړهٔ د سر د پاسه
زهٔ د صبر تیګه کیږدم
لکه زهٔ چې درنه هیر یم
داسې تهٔ شې رانه هیره
خو زما لیونۍ مینې
تا جوړ نهٔ دي اوریدلي
„ځان ،، د ځانه نهٔ هیریږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتله

راته وائي ما معاف کړه
ښـۀ خبر ده ښـۀ پوهيږي
چې قاتله ده د ميني
ده قاتله د جذباتو
ارمانونو احساساتو
د فکرونو تخليقاتو
چې د دومره ستمونو
باوجود معافي غواړي
داسې ښکاري زما مينه
بيا زما د مجبورۍ نه
امتحان د صبر اخلي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

وران کنډر

تهٔ زما نه مینه غواړې
خو ددې نه خبر نهٔ ئې
چې زما سره زړهٔ نشته
یو ویرانه شان کنډر دے
پکښې ستړي ارمانونه
زوریدلي حسرتونه
بې وسیانې محرومیانې
یو تر بله غاړه وتي
د مودو راسې اودهٔ دي
دلته مینه مینه نشته
ورشه داسې چاله ورشه
چې ئې زړهٔ وي په سینه کښې
لا د مینې خبر نهٔ وي
لا ئې غم لیدلے نهٔ وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال

ما په ډېرو مرادونو
د ,,بابا ،، لمن نیولې
خپې تناکې ګرېوان څیرې
اوچې شونډې تراړې تراړې
په غلبیل غلبیل سینه کښې
ارمانونه مې راوړي
د معصوم زړګي په کور کښې
حسرتونه مې ساتلي
د کلونو انتظار مې
بې وسۍ سره مسکے شو
چې زما ,,لېونۍ ،، مینه
د بابا لمن ته راغله
ما ئې غلې ننداره کړه
په سپین مخ ئې تورې زلفې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګېدلې خوریدې
یو ساعت غلې ولاړه
پتې سترګې فکر وړې
بیا ئې سرې منګلې دواړه
د ,,بابا ،، په سینه کېښوې
شوه راتیته په ژړا شوه
بیا ئې هر یو مهین کاڼے
ډېر په مینه مینه ښکل کړو
بیا په مخ ئې رڼې اوښکې
شوې کړې وړې روانې
لاس ئې پورته کړل دعا ته
زما زړۀ په درزیدو شو
دعاګانې مې غوختلې
چې زما عظیمه خدایه
یا مې سوال د ,,لېونی ،، کړه
یا مې کاڼے د ,,بابا ،، کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې غمه

هره ورځ چې مازیګر شي
د اسمان په مخ سرخیانې
د شفق خورې ورې شي
زۀ د ,, کلي ، نمر خاتۀ ته
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
یم ولاړ په وروستو ګورم
څو ازغي ازغي فکرونه
څو درانۀ درانۀ غمونه
څو یادونه قیامتونه
راته سیوري سیوري کیږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې وسه زړګي کور کښې
طوفانونه زلزلې وي
کله اوښکې ناقراره
مې په زړۀ کښې لمبې کيږي
خو چې کله مازيګر هم
تورو شپو له غاړې ورکړي
زۀ کړم چغې په ژړا شم
کائنات راسره ژاړي
خو چې مونږ چا پسې ژاړو
هغه سمه تر ماښامه
په بې غمه خوب اوده وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

د شینکو غرونو لمن کښې
د ,, چنار،، د ونې لاندې
د خوړو اوبو په غاړه
پېغلې جونه دي ولاړې
څوک يو بل په اوبو اولي
ټکې شنې دي د خندا نه
څوک د حسن په کتاب کښې
د ژوندون فالونه ګوري
کله کله سیلۍ راشي
اوربلونه ټیل ماټیل کړي
سرې او شنې لوپټې ټولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو تر بل الول شي
د اسان په مخ وریځې
د رنګونو تماشې کړي
ولې ,,تئ ،، د پېغلو لرې
د اوبو په غاړه ناسته
په فکرونو کښې ئې ورکه
کله اوګورې اسمان ته
کله غرونو ته کتل کړي
بیا په مخ دې یو څو اوښکې
د زړګي د لورې راشي
سترې سترې شان راپاسې
په اوبو کښتې یو څو کاڼي
په یو بل پسې ګذار کړي
جوړې ماته کتے نهٔ شي
زما ,,خیال ،، په کاڼو اولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورکي

ماته یاد دي لاتر اوسه
هاغه تېر خوارۀ وختونه
چې په ټکنه غرمه کښې
به کوڅې زمونږ د کلي
هسې رنګه وې خاموشه
لکه ژوند وي کډه کړے
د دې کلي چرته لرې؛
مونږ به د غه خاموشۍ کښې
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
د سرې چینې په غاړه
د یو بل په خوا کښې ناست وو
ما به کله کله شګې
د اوبو نه کړې راغونډې
کورکي به مې ترې جوړ کړل
ته به شنه شوې د خندا نه
زۀ به ستا په تماشه ووم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په سترګو کښې به ورک شوم
تۀ زما سترګو کښې ورکه
په دې هر يو ورک نظر کښې
بې حسابه وو رازونه
چې پرې تۀ ښه پوهيدلې
چې پرې زۀ ښۀ پوهيدلم
يوه ورځې ښۀ مې ياد دي
چې زۀ ستا په انتظار ووم
پښه نيولے غوندې راغلې
ستا په سترګو کښې وې اوښکې
ستا د مخ رنګونه نور وو
چې کتل دې شاته شاته
زما زياته تلوسه شوه
نو تپوس مې درنه اوکړو
تا کړې چغې په ژړا شوې
څۀ خبره دې اونۀ کړه
راته ډېره نزدې راغلې
په وجود دې زلزله وه
زۀ دې ښکل کړم په څو واره

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا په منډه شوې روانه
پښنه نیولې پښنه نیولې
زۀ اټاله شومه پاتې
د سوچونو سېلاب یوړم
داسې ډېر کالونه تېر شو
زۀ اوس هم په طمع طمع
تل په تکنه غرمه کښې
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
د ارمان څلې ته ناست یم
رنې اوښکې تویوومه
خورې شکې تولوومه
کورکې ترې جوړوومه
تېر وختونه یادوومه
وایم کله خو به راشې
کورکې به ,,کورکې ،، کړې
ولې ستا نه جوړې هیر دي
چې څوک داسې لېونے شته
چې په صبر نۀ پوهېږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

ته د همزولو سره ناسته د خندا نه شنه ئې
څوک دې په زلفو بې اختياره اوشيندي ګلونه
تۀ د حيا نه تکه سره شې خو څۀ غږ نۀ کوې
په سپين رخسار دې الول شي الواني رنګونه
زما نامه دې خولې ته راشي اخستل ئې غواړې
ولې ,,پښتو،، دې په احساس اولګوي چکونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

اور ووم لمبه شوم
زۀ څۀ ووم څۀ شوم
د ځانه ورک يم
تکل تکل يم
ستړے منزل يم
نيمګړے سوال يم
خپله منزل يم
ځان پسې ګرځم
چې کله رسم
او نه رسيږم
بنۀ لرې لاړ شم
لاړ شم فنا شم
ورک شم د ځانه
لکه چې ورک يم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیلتون

توره شپه ده تنهائي ده
زۀ په دغه تنهایۍ کښې
د دریاب په غاړه ناست یم
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې راخورې دي
کله اخوا کله دېخوا
شي اوښان اوښان رواني
سپوږمۍ اوخاندي ښکاره شي
په چپو چپو اوبو کښې
د خپل حسن تماشې کړي
په دریاب کښې غورزنګونه
غورزنګونه طوفانونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ځان سره لاهو کړي
زۀ لاهو شمه فنا شم
په دې شور او هنګامو کښې
ناګهانه رابنکاره شې
راله غلې غلې راشې
په خندا شې بنکته ګورې
زۀ هم بنکته بنکته ګورم
څۀ خبره کول غواړې
څۀ خبره کول غواړم
مونږه دواړه لا يو بل ته
حال د زړۀ وئيلے نۀ وي
چې اوبو کښې سېلاب راشي
تا زمانه چرته لرې
ما د تا نه چرته لرې
د ,, بيلتون ،، کلي ته يوسي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تابوت

چې زما د ارمانونو
د بې کوره حسرتونو
د خورو ورو خیالونو
د نیمګړو امیدونو
ټول سامان د مرګ تیار شو
د رنګونو په تابوت کښې
قط په قط پاندې خوندې شو
نو بیا دغه قاتلانو
سنګدلانو ظالمانو
ماته اووے نزدې راشه
تماشه د تابوت اوکړه
چې د قتل دا سامان دې
په څهٔ کم دے چې پوره شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

هاغه شپه به هیره نۀ کړم
چې د ستورو په ځلا کښې
د سپوږمۍ تته رڼا کښې
وے زما په خوا کښې ناسته
ما قیصه درته کوله
د خپل ژوند د محرومیانو
د بې وسه مجبوریانو
چې خبره ستا د هجر
دې قیصه کښې کله راغله
یو څو اوښکې ناقراره
مې لېمو کښې الول شوې
د وجود هره ذره مې
نوره هم ذره ذره شوه
لېوني زړۀ راته اووے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن ئې سر په پښو کښې کېږده
ښه په چغو په ژړا شه
چې د هر څۀ نه خبر شي
ولې ,, عقل ،، راته اووے
پام کوه چې چغې نۀ کړې
ګني مينه به رسوا کړې
تا زما دا قيصه ټوله
ډېر په غور اوريدله
په سوچونو کښې وې ورکه
تا کتل پورته اسمان ته
ستا په سترګو کښې هم اوښکې
ملغلرې ښکاريدلې
ستا هم زړۀ وو راډک شوے
ولې مينه پښتنه وه
تا ,, اقرار ،، کولے نۀ شو
ما ,, اظهار ،، کولے نۀ شو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسم

تر پرونه چې به کله
د اسمان په مخ وريځې
ګورې ګورې رايو ځائے شوې
زما زړۀ کښې به دننه
مستئ واچول تالونه
هر ارمان به مې نغمه شو
سندريزه حسرتونه
ولې نن چې کله کله
د اسمان په مخ وريځې
ګورې ګورې رايو ځائے شي
زما زړۀ کښې شي راپورته
ارمانونه تندرونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښائستونه راته ښکاري
بلاګانې وحشتونه
شي په مخ مې را روانې
رنې اوښکې قطارونه
بې اختیاره مې رایاد شي
تېر وختونه قیامتونه
په زړګي مې راخوارۀ شي
د فکرونو چنارونه
ځان له غلې غلې ژاړم
چاته نۀ وایم حالونه
زۀ یریږمه په زړۀ کښې
چې د ے نوم زما په شونډو
په ژړلو کښې رانۀ شي
چې دې مینه رسوا نۀ شي
چې مې مینه رسوا نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور په څلي

زړۀ مې هاغه ورځې غواړي
چې ورکوټے ووم ماشوم ووم
د هر غم نه ناخبره
به دې غېږه کښې اوده ووم
چې به کله په ژړا شوم
تا به زۀ قلاروﻟﻢ
مابه لاس درنه چاپېر کړۀ
تا به مورې ښکلؤلم
چې به شين شوم د خندا نه
تا به غېږ کښې لوبولم
چې به کله ووم ناروغه
ستا په مخ به رنې اوښکې
بې اختياره بهيدلې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تو له شپه به دې شو ګير کړه
ته به نۀ او دۀ کيدلې
چې زبېرګے به مې کولو
تا سينې ته به راجوخت کړم
تر هغې به وار خطا وې
چې تر څو به زما ستر ګې
مورې نۀ وې غړيدلې
بيا چې کله مې خړپوسې
په مزه مزه ايزده کړې
تۀ به ناسته راته خوا کښې
په خندا نۀ مړيدلې
هر ماښام به دې راتولې
کړې د چم محلت خزلې
دا به ماته دې لوګے کړې
د ,, نظره ،، يريدلې
بيا چې کله زما مورې
ما اول قدم کړو پورته
ته په کور کښې ګرمه ګرمه
اخوا د ېخوا ګرځيدلې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټول کلي چم محلت کښې
شیرنیانې دې ویشلې
چې په ماتو قدمونو
به ستا غیږې ته راتللم
تۀ به زړۀ کښې پټه پټه
ځان له من من غټیدلې ؛
بیا مې ژبه پرانستله
ما خبرې زده کولې
په څو وارې به دې ښکل کړم
چې په تته تته ژبه
ما به ځان ته رابللې
خو چې کله زما مورې
زۀ ایله د ګرځېدو شوم
د خپل کور د دروازې نه
لا بهر وتلے نۀ ووم
چې زما د مینې کور کښې
د ہر بې وخته طوفان راغے
زۀ په چغو چغو راغلم
ما وئیلې زما مورې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې تا جواب رانکړو
بس سینې ته دې راجوخت کړم
اخري ځلې د ښکل کړم
بیا تهٔ ډېره لرې لاړې
زهٔ دې پرېښودم یواځې
زهٔ ,, یواځې ،، هم رالوے شوم
خو په اور او په لمبو کښې
اوس زلمے یم ګرانې مورې
نن دې ځلې ته ولاړ یم
خلق ماته ,, لایق ،، وائي
په دوه کسو کښې یادېږم
خو بې تانه خپلې مورې
دا ژوندون نیمګړے ښکاري
دا ژوندون نیمګړے ښکاري

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

منت

ستا په ښائست مې قسم
ستا په حيا مې سوګند
ډېر مې زړهٔ صبر کړلو
خو چرته صبر نهٔ شو
چې ستر ګې پټې کړمه
تهٔ راته وړاندې راشې
ډېرې خبرې اوکړې
ډېرې خبرې اوکړم
د خپلې مينې په نوم
دغه منت اومنه
ما نه خفه چې نهٔ شې
زهٔ د ژوندون په لاره
ګلې يواځې يمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښۀ دې اوکړل

خپل خوارۀ وارۀ فکرونه
خپل ذره ذره وجود مې
خپل لمبه لمبه احساس مې
ستا د مينې په لمن کښې
په مزه مزه راټول کړو
زۀ د خپل ځان نه خبر شوم
د مودو نه ستړے عمر
راته خوږ غوندې ښکاره شو
اوس چې تا کړه لاره بدله
ښۀ دې اوکړۀ د زړۀ سره
ستا د مينې لېونے به
يو ځل بيا ذره ذره شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

تا نن ډېر په بې فکرۍ کښې
دا خبره ماته اوکړه
چې تا ,, درد ،، لیدلے نۀ دے
تۀ د مینې خبر نۀ ئې
زما هم دغه ,, ارمان ،، دے
چې د مینې په لمبو کښې
سوزیدلے چرته نۀ وے
کاش ما درد لیدلے نۀ وے
کاش ستا خیال ته ,, تنهایۍ ،، کښې
ژړیدلے چرته نۀ وے
صبر شوے وے له تانه
ناقراره دومره نۀ وے
لکه تۀ چې ئې بې غمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې زۀ هم بې پروا وے
خو زۀ څۀ اوکړم مجبور يم
نۀ د تا نه صبريدے شم
نۀ زۀ ستا په لور درتلے شم
نۀ نامه دې اخستے شم
نۀ په چغو ژړيدے شم
ځکه ستا عزت د ېر ګران دے
ماته ګلې د خپل ځانه
چې په خوله په سرو لمبو کښې
مودې اوشوې لمبه کيږم
سترګې پټې کړم يواځې
ستا خيالونو ته خنديږم
که هر څو صبريدل غواړم
زۀ د تانه نۀ صبريږم
تر سحره پورې ناست يم
زۀ په خپل نصيب ژړيږم
ددې هر څۀ باوجود چې
تا نن داسې راته اووے
چې د ,, مينې ،، خبر نۀ ئې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو نور هېڅ وئيلې نۀ شم
که راتلې مرګ بې اجله
دا خبره دې پوره وه
زۀ به مړ ووم د زړۀ سره
خو يقين به دې وو شوے
چې زما لېونۍ مينه
مرګے هم نۀ وژلے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

ناقراره غوندې خيال ووم
له مودو ذره ذره ووم
تا په ډېره پاکه مينه
مقدسو احساساتو
زۀ راغونډ کړمه يو ځائے ته
لکه بُت دې مکمل کړم
زۀ په ژوند کښې په وړمبي ځل
شوم خبر له خپله ځانه
ناقراره ستړے عمر
راته خوږ شو راته ګران شو
ستا د خيال په رنګينو کښې
زۀ د خپله ځانه ورک شوم
چې ستا نوم به زما خولې له
تنهايۍ کښې کله راغلو
رڼې اوښکې د خلوص به
مې په مخ لړۍ لړۍ شوې
زۀ به څومره ووم خوشحاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تۀ دا سوچ کولے نۀ شې
خو غماز چې مېنځ ته راغے
ستا خلوص ئې ريز مرېز کړو
تۀ شوې دومره مروره
چې دې زۀ تيوتې تيوتې کړم
د خپل ځان دا خورې پاڼې
چې مې څومره جوړولې
دومره نور هم ورانيدلم
بيا په زړۀ مې تيره کيښوه
د خپل ځان دغه تيوتې مې
په سور اور لمبه لمبه کړې
اخر دا چې زۀ ايره شوم
بيا د وخت يادونه راغلۀ
زۀ ئې واخستم په مخه
د مشرق نه تر مغربه
د شمال نه تر جنوبه
زۀ ذره ذره شوم خور شوم
د وجود خورې ذرې مې
اوس په يو بل پسې ژاړي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library